

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 68:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage sig på baggrund af Jyllands-Postens artikler om »Scandinavian Star« samt støttegruppens afsløringer af, at de dømte redere kun var stråmænd for de egentlige ejere af rederiet?«

Af Tommy Dinesen (SF) og Steen Gade (SF).
(Forespørgslen anmeldt 23/4 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/4 97).

Begrundelse

Tommy Dinesen (SF):

For godt og vel 7 år siden skete den værste skibskatastrofe, der nogen sinde har været i danske farvande. Og de forhør, der gik i gang, drejede sig især om de sprogforskelle, der havde været om bord på »Scandinavian Star«, men de drejede sig også om sikkerheden og om, at søfolkene var dårligt uddannede, især de portugisiske søfolk. Og SF fremsatte her et forslag om, at skibsredere skulle kunne blive retsforfulgt på samme måde, som arbejdsgivere kan, og det var med baggrund i en sag om »Scandinavian Star«. For man havde lavet et lovforslag, hvor virksomhedsejere kunne rammes, hvis de havde gjort noget ulovligt, men hvor søfartsområdet var holdt udenfor. Og samtlige partier i Folketinget stemte for en udvidelse af strafferammen, så den for skibsredere nu kom op på 2 år.

Den videre forhandling om sagerne foregik i FN's Internationale Maritime Organisation, og allerede 2 år efter – hvilket er ret hurtigt – vedtog man her nogle stramninger, især med hensyn til brande på færgen.

Og da dommene blev afsagt og de to redere og kaptajnen blev idømt straffe, troede de fleste nok, at sagen som sådan var slut. Men nogle mente selvfølgelig, at dommene var forkerte, at de var for små, og andre mente måske det modsatte.

Støttegruppen for de efterladte fra branden på »Scandinavian Star« begyndte da at arbejde med at finde ud af forskellige ting, som de mente ikke var blevet afklaret under de store forhør, der var her i landet. Og jeg deltog i nogle møder, bl.a. med SF's søsterpartiers søfartspolitiske ordførere på et møde i Norge, og her var der også deltagere fra støttegruppen, og her kom det frem, at man var begyndt at undersøge nogle ting, men at det var meget svært at få svar på

nogle af de spørgsmål, man havde stillet til Justitsministeriet.

Jeg tog så nogle af sagerne op, og der kom så nogle svar, men jeg tror, der gik et halvt års tid, inden støttegruppen fik svar.

Vi havde så de søfartspolitiske ordførere med ved et møde med den daværende justitsminister, og det, som jeg som SF's ordfører på området fremførte, var, at vi i SF mente, at der skulle være en undersøgelse af, om det, som støttegruppen fremførte, var rigtigt, nemlig at de to redere blot var stråmænd og altså ikke de reelle ejere af »Scandinavian Star«.

Og det, som var vores holdning, var, at det ikke skulle være sådan, at offentligheden eller de efterladte på et senere tidspunkt skulle have bare det mindste gran af tvivl om, at der var noget her, der ikke var fuldt belyst, og i det nye år, da regeringen var omdannet, skete der så det, at vi fra SF's side kontaktede den nuværende justitsminister gennem et spørgsmål, men justitsministeren mente altså ikke, at man skulle gå videre i sagen.

Men det mener vi i SF at man skal, og det skal jeg så komme tilbage til efter ministerens besvarelse.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

Branden på »Scandinavian Star« og den frygtelige kendsgerning, at så mange mennesker omkom, står stærkt i erindringen hos os alle, men naturligvis allerstærkest hos dem, der mistede pårørende ved ulykken, eller som selv var om bord på færgen og overlevede. Og det er en sag, som det af indlysende grunde er næsten umuligt at lægge bag sig.

For at kunne forholde sig til forespørgslen er det imidlertid helt nødvendigt at huske på, hvad det var for et efterspil, der fulgte efter ulykken, og ikke mindst er det vigtigt at gøre sig klart, inden for hvilke rammer og på hvilket retligt grundlag de involverede myndigheder handlede.

Jeg vil derfor kort redegøre for sagens omfattende forløb, fortrinsvis med hensyn til de punkter, der især er relevante for debatten i dag:

Straks efter branden natten mellem den 6. og den 7. april 1990 blev der fremsat en anmodning om gennemførelse af en søforklaring til fastlæggelse af alle omstændighederne i forbindelse med branden.